

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

18. april 2016

Besvarelse af spørgsmål 15 af L 146 stillet af udvalget den 8. april 2016

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere artiklen i Revision & Regnskabsvæsen 2011, nr. 5, side 70 ff., og er ministeren enig i artiklens konklusioner?

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar:

I artiklen fra Revision & Regnskabsvæsen kommenterer professor Bent Warming Rasmussen, Ph.d., professor Reiner Quick og ass. professor Dennis van Liempd, Ph.d., fra Syddansk Universitet spørgsmålet om levering af ikke-revisionsydelse, på baggrund af EU-Kommissionens grøn-bog "Revisionspolitik: Læren af krisen". Artiklen er baseret på forskningsresultater på området.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Forfatterne konkluderer, at levering af ikke-revisionsydelser har betydning for interessenternes tillid til revisors uafhængighed, men forskningsresultaterne viser også, at der er grundlag for alternative løsninger til et absolut forbud. En løsning kunne således være at forbyde de ikke-revisionsydelser, der mest kompromitterer revisors uafhængighed. Forfatterne konkluderer endvidere, at en anden løsning kunne være at begrænse den relative størrelse af honorar, der kommer fra ikke-revisionsydelser. Endelige konkluderer forfatterne, at de to løsningsmuligheder ikke udelukker hinanden.

Jeg er overordnet enig i forfatterens konklusion om, at revisors levering af ikke-revisionsydelser til en revisionskunde under visse omstændigheder kan påvirke revisors uafhængighed, selvom der også kan være fordele forbundet med, at revisor indenfor visse rammer både kan levere revisionsydelser og anden rådgivning til virksomhederne. De skærpede krav til revisors uafhængighed i de nye EU-regler, herunder særligt i forordningen følger således også de forslag, som forfatterne peger på.

I forordningens artikel 4 indføres således et loft på størrelsen af honorar fra ikke-revisionsydelser, som revisor kan have fra en revisionskunde. Som det også fremgår af artiklen kan en fast grænse udgøre et problem.

Fx kan der opstå situationer, hvor en virksomhed pludseligt får et ekstraordinært behov for rådgivning, fx i forbindelse med en større omstrukturering af virksomheden. I dette tilfælde vil det måske ikke være muligt for virksomheden at benytte sin faste revisor som rådgiver, da det vil indebære, at revisors rådgivningshonorar overstiger 70 pct. af revisionshonoraret.

For at undgå sådanne situationer har regeringen foreslået, at Erhvervsstyrelsen undtagelsesvist kan fritage for denne grænse, som følge af indtræden af enkeltstående uforudsete begivenheder, der kræver revisors assistance.

Derudover indeholder forordningen, som foreslået af forfatterne, i artikel 5 en liste over forbudte ikke-revisionsydelser. Dvs. en liste over ydelser, der som udgangspunkt altid vil påvirke revisors uafhængighed. Forordningen giver dog mulighed for, at revisor under visse omstændigheder kan levere visse skatte- og vurderingsydelser. Denne option er udnyttet i lovforslaget. Her er det vigtigt at understrege, at det er en betingelse at ydelserne hverken enkeltvis eller samlet indvirker væsentligt på det reviderede regnskab, hvorved risikoen mod revisors uafhængighed reduceres væsentligt.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen